

•• Máme proti sobě velkou průmyslovou lobby. Vymysleli třeba podlahy s klik-klak systémem, které si položí každý šikovnější kutil sám. •• vysvětluje René Caran skromný počet českých parketářů.

PARKETY? TO JE UMĚLECKÉ DÍLO!

Víte, co spojuje polský zámek Brzeg, německý Dahlen, nizozemský Arcen a českou Libou? Nepátrejte po společném architektonickém slohu ani shodném jméně urozených majitelů. Prostory všech těchto zámků spojuje práce parketářských mistrů z celého světa, které pod akcí Workcamp Parquet sdružuje RENÉ CARAN (48). Za jediný týden vytvoří mistři a učňové neocenitelné dílo, které budou návštěvníci obdivovat další stovky let.

Text: Karolína Minaříková Krupková **Foto:** David Turecký

René Caran je jedním z mála českých parketářů. Na spočítání jeho kolegů v Česku by vám stačily dvě ruce. A mohlo jich být o jednoho méně. Původně se totiž chtěl René věnovat studiím architektury v sousedním Německu. „Když tam ale chcete studovat vysokou školu, musíte mít za sebou tříletý výuční obor nebo čtyři roky praxe v architektonické kanceláři,“ vysvětluje mu parketář z Karlových Varů. „Tři roky se mi zdály kratší a výuční obor užitečnější, šel jsem tedy na řemeslo.“

Mladý učeň se tehdy během praxe v truhlářské dílně dostal i k výrobě dřevěné podlahy – a to ho ovlivnilo na celý život. Sen o kariéře architekta vzal zavrát také kvůli vážnému úrazu, který Reného Carana paralyzoval téměř na rok. Přemýšlení nad financemi ho přivedlo k je-

dínému – založit si vlastní firmu. A tak vznikla parketářská společnost Parquet Renspol.

Kroky Napoleona

Dnes René Caran pokládá parkety především v soukromých objektech a své zákazníky získává na doporučení. Často jde o osvědčené lidi, kteří namísto podlahy z hobbymarketu nebo najmutí podlaháře k položení lina či koberce raději využijí služby parketářského mistra.

„Teď se na jeden projekt opravdu těším. Pro soukromého zákazníka budeme restaurovat parkety přivezené z Francie, které parketáři vytvořili již v roce 1800,“ nastiňuje svou pracovní rutinu, již se nebojí přirovnat k tvorbě uměleckého díla. „Hodnota takových parket je adekvátní vzácnému obrazu. Metr originálních parket, po kterých chodil Napoleon, totiž vychází zhruba na tisíc eur. Samozřejmě

René Caran se vyučil v truhlářské dílně. Obor parketář se v Česku totiž studovat nedá.

René Caran se dnes věnuje hlavně soukromým zakázkám a své klienty získává jednoduše – na doporučení.

zrestaurovaných, položených stejně jako tenkrát, aby je mohl zase někdo rozebrat a položit jinde v případě, že se zákazník přestěhuje.“

René Caran dělá svou práci s neskrývaným zápalem, a tak ho mrzí, že pokládání dřevěných parket se v Česku nevyučuje. Na učilištích je možné se setkat pouze s oborem podlahář. Jeho studenti se během praxe k práci s parketářským nářadím většinou nedostanou, protože vybavení učilišť bývá skromné. S moderními technologiemi se tak mladí parketáři setkávají poprvé, když začnou pracovat v parketářské dílně. S tím se ale René Caran odmítl smířit.

„Zrovna jsme slavili dvacáté výročí založení naší firmy. Všichni nadávali na to, že české učňovství stojí za prd. My jsme si řekli, že nadávání není optimální, že bychom s tím měli něco udělat,“ vysvětluje mi úspěšný parketář. S kolegyní Michaelou Reichlovou, s níž často spolupracuje, se rozhodli uspořádat akci, během níž vytvoří parketovou podlahu a podílet se na ní budou mistři a mladí zájemci o řemeslo z celého světa.

Bez nároku na honorář

Tak před pěti lety vznikl Workcamp Parquet spojující nejen zkušené a mladé řemeslníky, ale i zručné parketáře různých národností. Nejdříve René Caran oslovil světové mistry, které znal osobně. Ostatní přizval k dílu přes sociální síť. Do dalšího ročníku už se účastníci začali hlásit sami – a dnes musí zájemce odmítnout. Poptávka ze strany mladých parketářů z celého světa je totiž velká a nad společnou prací se jich schází kolem šedesáti.

Přihlásit se prý může kdokoli, kdo ovládá práci s parketářským náčiním. „Jako úplný laik se sice přihlásit můžete, ale asi bychom vás nevybrali,“ odpovídá René Caran na dotaz, zda bych se mohla ze zvědavosti přihlásit i já. „Nic ve zlém, ale pro vás by to asi byl zajímavý kurz na jeden dva dny. To také děláme. Dali bychom vám do ruky nářadí, abyste si něco vyzkoušela, nalakovala, někdo by se vám věnoval, ale v týmu dostane přednost spíš budoucí parketář, který by chtěl v dané zemi dosáhnout toho, co jeho vzor.“

Účastník workcampu musí za svou účast zaplatit registrační poplatek ve výši 75 eur (v přepočtu 2071 korun). Za to získá nejen ubytování a stravu, ale i pracovní oděv a nářadí. Na místo pak do-

jíždí na své náklady, ať jde o Francouze, Američana nebo Australana. Nikdo z parketářů za svou práci nedostane finanční odměnu. Všichni, mladí učňové i zkušení mistři, pokládají parketu za parketou dobrovolně. Dřevo, lepidlo, laky a oleje dodávají převážně sponzoři. A protože se jedná o charitativní činnost, musí být objekt, ať už jde o zámek, nebo jinou historickou stavbu, zpřístupněn veřejnosti.

Když chci ručně vytvoření historické podlahy z 19. století přepočítat na peníze, René Caran jen zavrtí hlavou. „Je to k nezaplacení. Kolegové i celý tým jsou mistři v oboru. A kdybyste měla zaplatit odborníka, který přijede například z Nizozemska, jeho cestu, ubytování i čas, byly by to neskutečné peníze. A protože by to bylo moc drahé, děláme to zadarmo.“

Kovat hřebíky, lepit kličhem

Podlahu, kterou vytvoří za pomoci dochovaných fotografií, obrazů či dle návrhu restaurátorů, předávají parketáři po týdnu práce, a sice vždy na Dny evropského dědictví připadající na 8. září. Letos se René Caran se svým týmem rozhodl uspořádat mezinárodní pokládání parket v užším kruhu třiceti parketářů. Z původního plánu potkat se v Belgii letos kvůli koronavirové pandemii sešlo, proto se Workcamp Parquet uskuteční v Česku, na barokním zámku ve Vizovicích.

„Heslem našeho workcampu je Inovace, motivace, tradice. Proto letos spolupracujeme s tvůrci modulárních staveb, kteří vyrábějí skleněné kontejnery. Jedná se o mobilní ekologické bydlení, které se dá postavit a zase rozebrat s minimem odpadu,“ vysvětluje René Caran. „V rámci tradice budeme na vizovickém zámku dělat rekonstrukci historické podlahy, která v jedné místnosti chybí. Ve spolupráci s památkovým úřadem jsme se domluvili, že bychom udělali skutečně autentickou rekonstrukci. Budeme pracovat jako naši kolegové z roku 1860, tedy parkety řezat ručně, lepit kostním kličhem, kovat si hřebíky a pak ručně škrábat i hoblovat.“

S kolegy z celého světa se René Caran schází každý rok na jiném místě, aby parketáři poznali specifika svého řemesla. Jinými pracovními postupy se totiž řídí v Belgii, jinými v Nizozemsku a jinými u nás. „Když řeknu, že to budeme dělat zleva doprava, vesměs to všichni přijmou, ale máme k sobě velký respekt. Nizoze-

mec mi může říct, že to dělá obráceně, já řeknu ano, to je zajímavé, to mě nenapadlo, a tak to vyzkoušíme, pokud bude možnost. Každý máme svůj způsob, ale všichni děláme parketové podlahy. A tím se učíme.“

Nizozemec, Francouz a Rus

I když z fotografií a videí Workcamp Parquet to vypadá, že parketařina je prací pro svalnaté mistry, najde se mezi nimi i několik žen. „Když se například zeptáte v Nizozemsku, kdo je nejlepší parketář, řeknou vám, že jejich kolegyně Saar Berks,“ odpovídá s úsměvem René Caran. Právě Nizozemci spolu s ruskými a francouzskými parketáři podle něj patří

k nejlepším na světě. I proto že se tam učí parketařina na středních školách. „V Rusku je to také tím, že neměli pořádné nářadí ani materiál. Byli zvyklí si vše dělat sami a používat při práci hlavu. Jejich in-tarzie? To je fantazie,“ rozplývá se René. „Ale ruští kolegové mají samozřejmě jiný pojem o čase. Náš zákazník by to nezaplatil, kdybych mu účtoval hodiny, které na tom strávili.“

O tom, jak jde ruským parketářům práce od ruky, se mohou zájemci o parketářské řemeslo přesvědčit už příští rok. René Caran se totiž kvůli velké poptávce rozhodl uspořádat Workcamp Parquet nejen v letos odložené Belgii, ale také v Rusku.

Organizaci Workcamp Parquet se René Caran věnuje po práci. Výběr lokality, kam parketáře z celého světa pozve, přitom musí proběhnout až rok dopředu.